

ANNAN FARA! ULV

En skogsarbetare får ofta uppdraget att i ett skogsbestånd ”ta ner alla vargar”.

En ”varg” är de träd som växer upp över, och kväver, de omkringstående träden. ”Vargen” kan visserligen ha vissa naturvärden som prydnadsträd, men ur lönsamhetssynpunkt är de värdelösa där de på de andra trädens bekostnad breder ut sig och tar allt mer plats.

En förständig skogsägare går regelbundet igenom sina bestånd och gallrar bort ”vargarna”, för att ge de undertryckta träden livsutrymme.

Står du i skuggan av någon ”varg” som breder ut sig åt alla håll och kväver alla i sin omgivning? Finner du dig fången i ett sammanhang där du inte får utrymme till att utveckla det som Herren har lagt ner i dig?

Bibeln varnar för vargar i församlingen som leder de heliga bort från den uppriktiga troheten mot Kristus och ger oss medel till att avslöja dem.
Mina vänner: Det är dags för en ”vargröjning” i Guds församling.

I

"Och en strid uppstod i himmelen: Mikael och hans änglar gävo sig i strid med draken; och draken och hans änglar stridde mot dem, men de förmådde intet mot dem, och i himmelen fanns nu icke mer någon plats för dem. Och den store draken, den gamle ormen, blev nedkastad, han som kallas Djävul och Satan och som förvillar hela världen; han blev nedkastad till jorden, och hans änglar kastades ned jämte honom.

Och jag hörde en stark röst i himmelen säga; "Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes; ty våra bröders åklagare är nedkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud. De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörd ord; de älskade icke så sitt liv, att de drogo sig undan döden. Glädjens fördenskull, I himlar och I som bon i dem. Men ve dig, du jord, och dig du hav! Ty djävulen har kommit ned till eder i stor vrede, eftersom han vet, att den tid han har kvar är kort."

Och när draken såg, att han var nedkastad på jorden, förföljde han kvinnan, som hade fött gossebarnet. men åt kvinnan gävos den stora örnens två vingar, för att hon skulle flyga ut i öknen till den plats, där hon skulle få sitt uppehälle under en tid och tider och en halv tid, fjärran ifrån ormens åsyn. Då sprutade ormen ur sitt gap vatten efter kvinnan såsom en ström, för att strömmen skulle bortföra henne. Men jorden kom kvinnan till hjälp; jorden öppnade sin mun och drack upp strömmen, som draken hade sprutat ur sitt gap. Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd." (Upp.12:7-17)

Djävulen "... gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd." Ett krig mot Guds församling.

Vem har Jesu vittnesbörd...? Jo, de som vinner seger och de som bekänner Jesus Kristus inför människorna. Jesus säger: "Därför, var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall ock jag kännas vid inför min Fader, som är i himmelen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall ock jag förneka inför min Fader, som är i himmelen. I skall icke mena, att jag har kommit för att sända frid på jorden, Jag har icke kommit för att sända frid, utan svärd." (Matt.10:32-34)

Han säger även: "Var och en som bekänner mig inför människorna., honom skall ock människosonen kännas vid inför Guds änglar. Men den som förnekar mig inför människorna, han skall ock bliva förnekad inför Guds änglar." (Luk.12:8-9)

Sedan säger han till Johannes: "Den som vinner seger, han skall så bliva klädd i vita kläder, och jag skall aldrig utplåna hans namn ur livets bok, utan kännas vid hans namn inför min Fader och inför hans änglar." (Upp.3:5)

Johannes skriver: "Ty allt som är fött av Gud, det övervinner världen; och detta är den seger, som har övervunnit världen: vår tro. Vilken annan kan

övertvinna världen än den som tror, att Jesus är Guds Son?" (1 Joh.5:4-5)

Vilka är Guds bud...? Jesus säger: *"Detta är mitt bud, att I skolen älska varandra, såsom jag har älskat eder."* (Joh.15:12)

Johannes skriver: *"Och detta är hans bud, att vi skola tro på hans Sons Jesu Kristi namn och älska varandra enligt det bud han har givit oss."* (1 Joh.3.23)

Så vi ser att de som den röda draken för ett krig emot, är inte de som kallar sig kristna, utan de som tror på Jesu Kristi namn, och bekänner honom inför människorna. De som älskar sina medmänniskor, såsom Kristus har älskat oss. De som genom sin tro ock kärlek vinner seger där de går fram. Kärleken tvingar oss nämligen till att lösa de förtryckta från ondskans bojor, och tron på hans namn, gör det möjligt. Eftersom Satan inte vill förlora något, utlöser detta väldiga strider, vilka vi är kallade till att vinna.

När kastades han ut...? Ungefär en vecka innan Jesus skulle dö för världens synd, sa han: *"Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas."* (Joh.12:31) Johannes skriver: *"... De övervunno honom i kraft av Lammets blod..."* (Upp.12:11) Detta säger oss att han inte kastades ut förrän efter Jesu död.

När började detta krig...? Petrus skriver: *"Varen nyktra och vaken. Eder vedersakare, djävulen, går omkring såsom ett rytande lejon och söker, vem han må uppsluka. Stån honom emot, fasta i tron, och veten, att samma lidande vederfaras edra bröder här i världen."* (1Joh.5:8-9)

Paulus skriver: *"För övrigt, bliven allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft. Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi har att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och världigheter och världshärskare, som råder här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna."* (Ef.6:10-12)

Striden har börjat. Den pågår för fullt. Den eskalerar varje dag, *"... eftersom han vet, att den tid han har kvar är kort"*. Är inte din vardag fylld av den, beror det på att du inte deltar...

Ett effektivt krig förs på många fronter, och en av de viktigaste är infiltration bakom fiendens linjer. Propaganda där man förställer verkligheten till sin egen fördel. Agenter och dubbelagenter som föder fienden med felaktig information. Satans krig mot Guds församling förs inte annorlunda, därför säger Paulus till efesiernas äldste: *"Jag vet, att sedan jag har skilts från eder, svåra ulvar skola komma in bland eder och att de icke skola skona jorden. Ja, bland eder själva skola män uppträda, som tala vad förvänt är för att locka lärjungarna att följa sig."* (Apg.20:29-30)

Jesus säger: *"Tagen eder till vara för falska profeter, som komma till eder i fårakläder, men invärtes äro glupande ulvar."* (Matt.7:15)

Petrus skriver: *"Men också falska profeter uppstodo bland folket, likasom jämväl bland eder falska lärare skola komma att finnas, vilka på smygvägar skola införa fördärvliga partimeningar och draga över sig själva plötsligt fördärv, i det att de till och med förneka den Herre, som har köpt dem."* (2 Pet.2:1)

Paulus skriver till församlingen i Korint om "dessa så övermåttan höga

apostlar": *"Ty de männen äro falska apostlar, oredliga arbetare, som förskapa sig till Kristi apostlar. Och detta är icke att undra på. Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel. Det är då icke något märkligt, om jämväl hans tjänare så förskapa sig, att de likna rättfärdighetens tjänare. Men deras ände skall svara emot deras gärningar."* (2 Kor.11:13-15)

Johannes skriver: *"Mina älskade, tron icke var och en ande, utan pröven andarna, huruvida de äro av Gud; ty många falska profeter hava gått ut i världen. Därpå skolen I känna igen Guds Ande: var och en ande, som bekänner, att Jesus är Kristus, kommen i köttet, han är av Gud; men var och en ande, som icke så bekänner Jesus han är icke av Gud. Den anden är Antikrists ande, om vilken I haven hört, att den skulle komma, och som redan nu är i världen. I, kära barn, I ären av Gud och haven övertunnit dessa; ty han som är i eder är större än den som är i världen."* (1 Joh.4:1-4)

Alla nya testamentets skribenter varnar för dessa falska "andliga" ledare, och identifierar dem som Satans tjänare, och som människor som hämtar information ifrån andar som inte är sända av Gud. Paulus skriver till Timotius: *"Men Anden säger uttryckligen, att i kommande tider somliga skola avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror."* (1 Tim.4:1)

Det finns olika grader av medvetenhet hos dem som på detta sätt tjänar Satan. Vissa människor har helt enkelt bara låtit sig vilseföras, medan andra medvetet tjänar draken som förskapar sig till ljusets ängel. Fast de flesta av dessa tjänar sig själva, sitt ego, och sin ekonomi. Många av dessa är "maktmänniskor" som njuter av att ha en plattform att styra ifrån. De betraktar församlingsmedlemmarna som "sina", och binder dem till sig, genom en förvrängd förkunnelse, som Satans änglar hjälper dem att sätta ihop och förmedla.

Paulus är mycket sträng mot dessa människor när han skriver: *"Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad. Ja, såsom vi förut hava sagt, så säger jag nu åter: Om någon förkunnar evangelium för eder i strid mot vad I haven undfått, så vare han förbannad."* (Gal.1:8-9)

II

"Du var ypperst bland härliga skapelser, full med vishet och fullkomlig i skönhet. I Eden, Guds lustgård, bodde du, höljd i alla slags ädla stenar: karneol, topas och kalcedon, krysolit, onyx och jaspis, safir, karbunkel och smaragd jämte guld; du var prydd med smycken och klenoder, beredda på den dag, då du skapades.

Du var en kerub, som skuggade vida, och jag hade satt dig att vara på det heliga gudaberget, du fick där gå omkring bland gnistrande stenar. Lyckosam var du på dina vägar från den dag, då du skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig.

Men under din myckna köpenskap blev ditt inre fyllt med orätt, och du föll i synd. Då förvisade jag dig från gudaberget och förgjorde dig, du vittskuggande kerub; du fick ej stanna bland de gnistrande stenarna.

Eftersom ditt hjärta högmodades över din skönhet och du förspilde din vishet för ditt pråls skull, därför slog jag dig ned till jorden och gav dig till pris åt konungarna, så att de fingo se sin lust på dig. Genom dina många missgärningar vid din orättrådiga köpenskap ohelgade du dina helgedomar.

Därför lät jag eld gå ut ifrån dig, och av den blev du förtärd. Jag lät dig ligga såsom aska på jorden inför alla som besökte dig. Alla som kände dig bland folken häpnade över ditt öde. Du tog en ände med förskräckelse för evig tid."

(Hes.28:12-19)

Det är av betydelse att vi förstår vad Satan vill uppnå, vad som är kärnan i hans uppror mot Gud, hans ambitioner och vilka medel han är beredd att ta till för att uppnå dem. Vi måste även förstå hans natur, hur han tänker, hans strategi, och vilka han har på sin sida. Det är lika väsentligt att vi har kunskap om hans befogenheter, vilken sorts varelse han skapades till, hans kunskaper, härlighet och funktion.

Herren säger genom Jesaja: *"Huru har du inte fallit ifrån himmelen, du strålande morgonstjärna! ("O Lucifer" eng. översättning) Huru har du icke blivit fälld till jorden, du folkens förgörare! Det var du, som sade i ditt hjärta: 'Jag vill stiga upp till himmelen; högt ovanför Guds stjärnor vill jag sätta min tron; jag vill sätta mig på gudaförsamlingens berg längst uppe i norr. Jag vill stiga upp över molnens höjder, göra mig lik den högste.' Nej, ned till dödsriket måste du fara, längst ned i graven."* (Jes.14:12-15)

Vi vet att Satan gör entré i mänsklighetens historia med att: ifrågasätta vad Gud har sagt, och genom att locka människan att försöka bli det som var hans fall, att "bli som Gud", vilket människan redan var. Människan skapades till Guds avbild, Gud säger: *"Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika..."* (1 Mos.1:26)

I första Moseboken läser vi: *"Men ormen var listigare än alla andra markens djur, som Herren Gud hade gjort; och han sade till kvinnan: "Skulle då Gud hava sagt: 'I skolen icke äta av något träd i lustgården?'" Kvinnan svarade ormen: "Vi få äta av frukten på de andra träden i lustgården, men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt; 'I skolen icke äta därav, ej heller komma därvid, på*

det att I icke mån dö.' "Då sade ormen till kvinnan: "Ingalunda skolen I dö; men Gud vet, att när I äten därav, skola edra ögon öppnas, så att I bliven såsom Gud och förstån, vad gott och ont är." (1 Mos.3:1-3)

Vi vet även att han citerar Guds ord, för att öka trovärdigheten och lägga mer tyngd i det han påstår. Han kan alla heliga skrifter utantill. När han frestar Jesus i öknen, ser vi att han både ifrågasätter och citerar vad Gud har sagt. När Jesus hade blivit döpt av Johannes, kom en röst från himmelen som sade: *"Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag."* (Matt.3:17) När Jesus, en kort tid därefter, frestades, säger Satan upprepade gånger: *"Är du Guds Son, så..."*, vilket är ett förtäckt ifrågasättande av, vem Gud hade sagt att Jesus är. Sedan citerar han Psaltaren i det han säger: *"... det är ju skrivet: 'Han skall giva sina änglar befallning om dig, och de skola bära dig på händerna, så att du icke stöter din fot mot någon sten.'" (Matt.4:1-11)* Detta är en genomgående taktik som Satan och hans tjänare använder sig av, för att förleda dem som vet, eller tror sig veta, vad Gud har sagt. Man ifrågasätter det som Gud verkligen har sagt, och sedan använder man Guds ord i fel syfte.

I Jobs bok kan vi läsa om ett annat karaktärsdrag hos djävulen. Detta utspelade sig på den tiden då Satan fortfarande hade tillträde till delar av himmelen. *"Men nu hände sig en dag, att Guds söner kommo och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: 'Varifrån kommer du?' Åklagaren svarade Herren och sade: 'Från en vandring utöver jorden och en färd omkring på den.'" (Job.1:6-7)* I texten som följer ser vi att Åklagaren anklagar Job för att frukta Gud, endast på grund av de förmåner som han hade gett honom. Vilket ej var fallet. Job var inte mutad, han älskade Herren från ett uppriktigt hjärta. Att tala nedlåtande om sin omgivning, är en kär sysselsättning för djävulen, vilket vi även kan se i Uppenbarelseboken: *"... ty våra bröders åklagare är nedkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud."* (Upp.12:10)

Ett annat genomgående drag hos vår fiende är att han har så svårt för att hålla sig till sanningen. Jesus säger till de som stod efter att döda honom: *"I haven Djävulen till eder fader, och vad eder fader har begärelse till, det viljen I göra. Han har varit en mandråpare från begynnelsen, och i sanningen står han icke, ty sanning finns icke i honom. När han talat lögn, då talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader."* (Joh.8:44)

Satan är dessutom mycket fåfång. *"... Eftersom ditt hjärta högmodades över din skönhet och du förspillde din vishet för ditt präls skull..." (Hes.28:17)* Han vill bli tillbedd, dyrkad. *"... Allt detta vill jag giva dig, om du faller ned och tillbeder mig..." (Matt.4:9)*

Listan över Satans egenskaper kunde göras lång. Men det jag vill säga är det att, sådan som han är, sådana är också hans tjänare. Därför säger Jesus: *"Tagen eder till vara för falska profeter, som komma till eder i fårakläder, men invärtes äro glupande ulvar. Av deras frukt skolen I känna dem. Icke hämtar man väl vindruvor från törnen eller fikon från tistlar? Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär ond frukt. Ett gott träd kan inte bära ond frukt, ej heller kan ett*

dåligt träd bära god frukt. Vart träd, som icke bär god frukt, bliver avhugget och kastat i elden. Alltså skolen I känna dem av deras frukt. – Icke kommer var och in i himmelriket, som säger till mig: 'Herre, Herre', utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skola på 'den dagen' säga till mig: 'Herre, Herre hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?' Men då skall jag betyga för dem: 'Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, I ogärningsmän.' " (Matt.7:15-23)

Det finns många i våra församlingar, som inte får komma in i Guds rike, fast de i Jesu namn har både profeterat och drivit ut onda andar och utfört många kraftgärningar. När dessa dessutom ofta sitter på höga positioner inom de olika kyrkorna och samfunden är det ett allvarligt problem för hela kristenheten. Att Guds församling här på jorden kan ledas av människor som inte själva får komma in i himmelen.

Vad är det då för frukt som Jesus efterlyser? Jo, andens frukter. Paulus skriver till galaterna. En församling där dessa falska andliga ledare hade smugit sig in. *"Men köttets gärningar äro uppenbara: de äro otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, ovänskap, kiv, avund, vrede, genstridighet, tvedräkt, partisöndring, missunnsamhet, mord, dryckenskap, vilt leverne och annat sådant, varom jag säger eder i förväg, såsom jag redan förut har sagt, att de som göra sådant, de skola icke få Guds rike till arvedel. Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet."* (Gal.5:19-23)

Att någon har tjänat Gud är inte någon garanti för att han fortfarande gör det, vilket Satan är ett lysande exempel på. De som är stora i Guds ögon är inte de som gör sig stora i människors ögon. En stor Gudsman eller Gudskvinna är inte någon som sitter högt upp i någon religiös organisation. En stor Gudsman eller kvinna är någon som utstrålar Gud, som är fylld av hans väsen. Någon som känner Gud och som är känd av Gud.

Petrus skriver om den ena halvan av dessa falska ledare: *"De hava övergivit den raka vägen och kommit vilse genom att efterfölja Balam, beros son, på hans väg. Denne åtrådde ju att vinna lön genom orättfärdighet."* (2 Pet.2:15) Judas skriver: *"Ve dem! De har trätt in på Kains väg, de har för löns skull störtat sig i Balams villfarelse och hava gott förlorade till följd av en gensträvighet lik Koras."* (Jud. v.11) Kain mördade sin bror, för att Herren hade större behag till broderns offer. Balam, eller Biliam som vi känner honom som från Moseböckerna, var girig. Han tjänade sig själv mer än vad han tjänade Herren. Kora ville upphöja sig själv, han var inte nöjd med hur Herren hade förordnat tjänsterna vid tabernaklet. Han åtrådde en ställning som inte tillkom honom.

Det var dessa saker som gjorde Satan ond, och det som gjorde Satan ond, gör även människor onda. Världen är full av karriärister, som tar sig fram på andras bekostnad. De borde inte få något utrymme för sitt maktspel i Guds församling. Det är av betydelse att vi förstår, att de som har ett köttligt sinne, har mycket lätt för att bli använda av Satan. En girig människa, en människa som vill bestämma över andra människor, en människa som vill bli berömd eller ärad eller erkänd, en

självisk människa. Dessa är alla människor som mycket lätt glider in under ett demoniskt inflytande och blir utnyttjade av mörkrets makter.

Den andra halvan av dessa falska ledare är de som aldrig har varit frälsta. De är utbildade av Satan och hans demoner och sända in i församlingen för att där ta över ledningen och vilseföra den. Dessa människor måste inte nödvändigtvis uppträda som ledare eller lärare. De kan komma in som starka finansiärer eller som engagerade församlingsmedlemmar som driver igenom sin vilja, mer eller mindre understödd av lösryckta bibelcitат, i församlingsarbetet och församlingens inriktning.

Varför är det då så viktigt för Satan att förgöra Guds församling? Herren Gud säger till ormen, *"... Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes. Denne skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen."* (1 Mos.3:15) Johannes skriver: *"... Och just därför uppenbarades Guds Son, att han skulle göra om intet djävulens gärningar"* (1 Joh.3:8)

Det är Gud som har gjort Satan till Församlingens fiende. Församlingen är Kristi kropp. Om Kristus skall söndertrampa Satans huvud, hans makt, så skall även församlingen göra det. Församlingen är det enda som hotar och inkräktar på Satans totala dominans här på jorden. Därför säger Jesus att vi är världens salt och världens ljus. Saltet förhindrar förruttnelsen och ljuset lyser upp mörkret.

När Jesus talar med sina lärjungar om församlingen säger han att, *"... dödsrikets portar skola icke bliva henne övermäktiga."* (Mark.16:18), eftersom han vet att det kommer att bli Satans huvudmål, de närmaste tusen åren.

Behovet av att dominera och besätta allt som är från Gud är maniskt hos mörkrets makter. De vill till varje pris smutsa ner, och befläcka det som är rent och hedervärt. Sodoms, av mörkrets makter dominerade män, ville till varje pris ha sexuell umgänge med de heliga änglar, som kom för att rädda Lot och hans familj undan förintelsen. (1 Mos.19:1-16) På samma sätt vill mörkrets makter tränga in i, och våldföra sig på och befläcka Guds församling.

III

"Det förundrar mig, att I så hastigt avfallen från honom, som har kallat eder till att vara i Kristi nåd, och vänden eder till ett nytt evangelium. Likväl är detta icke något annat 'evangelium'; det är allenast så, att några finnas, som vålla förvirring bland eder och vill förvända (metastrépsai: förändra/förvränga/förvandla/vända) Kristi evangelium.

Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad. Ja, såsom vi förut hava sagt, så säger jag nu åter: Om någon förkunnar evangelium för eder i strid mot vad I haven undfått, så vare han förbannad.

Är det då människor, som jag nu försöker att vinna för mig, eller är det Gud? Står jag verkligen efter att 'vara människor till behag'? Nej, om jag ännu ville vara människor till behag, så vore jag icke en Kristi tjänare." (Gal.1:6-10)

Låt oss gå till skriften för att ta reda på vad som kännetecknar en falsk eller fallen ledare, en ulv.

Jesus säger: *"På Moses' stol hava de skriftlärda och fariséerna satt sig. Därför, allt vad de säga eder det skolen I göra och hålla, men efter deras gärningar skolen I icke göra; ty de säga, men göra icke. De binda ihop tunga bördor och lägga dem på människornas skuldror, men själva vilja de icke röra ett finger för att flytta dem. Och alla sina gärningar göra de för att bliva sedda av människorna. De göra sina böneresor breda och hörntofsarna på sina mantlar stora. De vilja gärna hava de främsta platserna vid gästabuden och sitta främst i synagogorna och vilja gärna bliva hälsade på torgen och av människorna kallas 'rabbi'..." (Matt.23:2-7)*

Petrus skriver: *"Men också falska profeter uppstodo bland folket, likasom jämväl bland eder falska lärare skola komma att finnas, vilka på smygvägar skola införa fördärvliga partimeningar och draga över sig själva plötsligt fördärv, i det att de till och med förneka den Herre, som har köpt dem. De skola få många efterföljare i sin lösaktighet, och för deras skull skall sanningens väg bliva smädad. I sin girighet skola de ock med bedrägliga ord bereda sig vinning av eder..."*

^{v10} *"... dem som i oren begärelse stå efter köttslig lust och förakta andevärldens herrar. I sitt trots och sin självgodhet bäva dessa människor icke för att smäda andevärldens härlige, under det att änglar, som stå ännu högre i starkhet och makt, icke om dem uttala någon smädande dom inför Herren..."*

^{v13} *"... och de skola så bliva bedragna på den lön, som de vilja vinna genom orättfärdighet. De hava sin lust i kräsligt leverne mitt på ljusa dagen. De äro skamfläckar och styggelser, där de vid gästabuden, som de få hålla med eder, frossa i sina njutningar. Deras ögon äro fulla av otuktigt begär och kunna icke få nog av synd. De locka till sig obefästa själar. De hava hjärtan övade i girighet. Förbannade äro de.*

De hava övergivit den raka vägen och kommit vilse genom att efterfölja Balam, Beors son, på hans väg. Denne åtrådde ju att vinna lön genom orättfärdighet; Men han blev tillrättavisad för sin överträdelse: en stum arbetsåsninna begynte tala med människoröst och hindrade profeten i hans galenskap.

Dessa människor äro källor utan vatten, skyar, som drivas av stormvinden, och det svarta mörkret är förvarat åt dem. Ty de tala stora ord, som äro idel fåfänglighet; och då de nu själva leva i köttsliga begärelser, locka de genom sin lösaktighet till sig människor, som med knapp nöd rädda sig undan sådana som vandra i villfarelse. De lova dem frihet, fastän de själva äro förgängelsens trälar; ty den som har låtit sig övervinnas av någon, han har blivit dennes träl. Och då de genom kunskapen om Herren och Frälsaren, Jesus Kristus, hava undkommit världens besmittelser, men sedan åter låter sig insnärjas och övervinnas av dem, så har det sista för dem blivit värre än det första. Ty det hade varit bättre för dem att icke hava lärt känna rättfärdighetens väg än att nu, sedan de hava lärt känna den, vända tillbaka, bort från det heliga bud, som har blivit dem meddelat." (2 Pet.2:1-21)

Från det att en person börjar att driva iväg ifrån sanningen, till dess att hon slutligen förnekar Guds Son, är en process som i vissa fall kan ta årtionden. Och den skada som en sådan person, under den tiden, kan tillfoga de troende, i en församlingsstruktur där man kräver att de troende skall underordna sig "de andliga ledarna", är ofantlig.

Judas skriver: "... Det är dessa som få hålla gästabud med eder, där de sitta såsom skamfläckar vid edra kärleksmåltider och oförsynt se sig själva till godo. De äro skyar utan vatten, skyar, som drivas bort av vindarna. De äro träd, som stå nakna på senhösten, ofruktbara, i dubbel måtto döda, uppryckta med rötterna. De äro vilda havsvågor, som uppkasta sin egen skändligheters skum. De äro irrande stjärnor, åt vilka det svarta mörkret är förvarat till evig tid.

Om dessa var det ock, som Enok, den sjunde från Adam, profeterade och sade: 'Se, Herren kommer med sina mångtusen heliga för att hålla dom över alla och bestraffa alla de ogudaktiga för alla de ogudaktiga gärningar, som de hava övat, och för alla de förmättna ord, som de i sin syndiga ogudaktighet hava talat mot honom.'

De äro människor, som alltid knorra och knota över sin lott, medan de likväl vandra efter sina egna begärelser. Och deras mun talar stora ord, under det att de dock av egennytta söka vara människor till behag.

Men kommen ihåg, I mina älskade, vad som har blivit förutsagt av vår Herres, Jesu Kristi, apostlar, huru de sade till eder: 'I den yttersta tiden skola bespottare uppstå, som vandra efter sina egna ogudaktiga begärelser (*epithymías*: begär/önskan/längtan efter/ åtrå).' Det är dessa människor, som vålla söndringar (*apodiorídsontes*: vållar splittring/skiljer ut), dessa som äro 'själiska' (*psychikoi*: själiska/jordiska/oandliga/naturliga) och icke hava ande." (Jud. v. 12-19)

Paulus skriver till galaterna: "Det var nämligen så, att några falska bröder hade kommit att upptagas i församlingen, dit de hade smugit sig in för att bespeja

vår frihet, den som vi hava i Kristus Jesus, varefter de ville trälbinda oss. Dock gåvo vi icke ens ett ögonblick vika för dem genom en sådan underkastelse; ty vi ville, att evangeliets sanning skulle bliva bevarad hos eder. Och vad angår dem som ansågs något vara - hurudana de nu voro, det kommer icke mig vid; Gud har icke anseende till personen - så sökte icke dessa män, de som stodo högst i anseende, att pålägga mig några nya förpliktelser..." (Gal.2:4-6)

Han fortsätter längre fram med att skriva: *"Så har jag då blivit eder ovän därigenom att jag säger eder sanningen! Man söker med iver att vinna eder för sig, men icke med en god iver; nej, de vill avspärra eder från andra, för att I med så mycket större iver skolen hålla eder till dem." (Gal.4:16-17)*

Därefter slår han fast: *"För att vi skall vara fria, har Kristus frigjort oss. Stån därför fasta och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder." (Gal.5:1)*

Han skriver till korinterna: *"I ären köpta, och betalning är given; bliven icke människors träl." (1 Kor.7:23)*

Paulus skriver till de troende i Kolosse: *"Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga 'vishetslära' (filosofias: vishetslära/filosofi), i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens 'makter' och icke till Kristus." (Kol.2:8)*

Han fortsätter längre fram: *"Låten icke segerlönen tagas ifrån eder av någon som har sin lust i 'ödmjukhet' och ängladyrkan och gör sig stor med sina syner, någon som utan orsak är uppblåst genom sitt köttsliga sinne och icke håller sig till honom som är huvudet, honom från vilken hela kroppen vinner sin tillväxt i Gud, i det att den av sina ledgångar och senor får bistånd och sammanhållning." (Kol.2:18-19)*

Paulus skriver till korinterna: *"Men jag fruktar, att såsom ormen i sin illfundighet bedrog Eva, så skola till äventyrs också edra sinnen fördärvas och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus. Om någon kommer och predikar en annan Jesus, än den vi hava predikat, eller om I undfån ett annat slags ande, än den I förut haven undfått, eller ett annat slags evangelium, än det I förut haven mottagit, då fördragen I ju sådant alltför väl. Jag menar nu, att jag icke i något stycke står tillbaka för dessa så övermåttan höga 'apostlar'..."*

v.13 *"... Ty de männen äro falska apostlar, oredliga arbetare, som förskapa sig till Kristi apostlar. Och detta är icke att undra på. Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel. Det är då icke något märkligt, om jämväl hans tjänare så förskapa sig, att de likna rättfärdighetens tjänare. Men deras ände skall svara emot deras gärningar..."*

v.19 *"... I haven ju gärna fördrag med dårar, I som själva ären så kloka. I fördragen ju, om man trälbinder eder, om man utsuger eder, om man fångar eder, om man förhäver sig över eder, om man slår eder i ansiktet. Till vår skam måste jag tillstå, att vi för vår del hava 'varit för svaga' till sådant." (2 Kor.11:3-21)*

Johannes skriver: *"Jag skrev till församlingen, men den som älskar att vara först (filoprotevon: önskar att vara den främste/älskar förstaplatsen/försöker ta ledningen) av dem, Diotrefes, inte mottar oss. På grund av detta, om jag kommer, skall jag*

påminna om hans gärningar vilka han gör, med ord onda förtalande oss, och inte låtande sig nöja med dessa, inte själv mottar bröderna, och dem som vill det förbjuder han (kolýei: hindra/förhindra/förbjuda/förvägra), och från församlingen utkastar han (dem). Älskade, inte efterlikna det onda, utan det goda. Den som gör gott, av Gud är. Den man som gör ont inte har sett Gud.” (3 Joh.9-11 Grek. grundtext)

Vad som är genomgående drag hos dessa falska ledare är att; de binder människor till sig, till sin kyrka, till sin organisation, till sitt samfund, till sin sekt. De vill själva stå i centrum, vara navet i hjulet, vara den som bestämmer, "vara den främste" i gemenskapen. De är, även om de förnekar det, giriga. Ju fler människor de lyckas binda till sig, ju tryggare blir ekonomin. De vållar söndring i Kristi kropp genom att de avskärmar "sina" församlingsmedlemmar från andra troende, genom att de binder upp medlemmarna i förverkligandet av ledarens drömmar och visioner.

De håller sig till: onda andars läror, fäderneärvda människomeningar, samfundsdirektiv och centrala ledargestalter, istället för att hålla sig till Kristus.

De är ofta starka ledargestalter som kräver underkastelse och lydnad. De som äventyrar deras ställning och dominans över de troende är de som hör ifrån Herren, och vägrar att gå in under de kontrollerande inflytande som de utstrålar. De lever dubbelliv, ett inför församlingarna och ett annat i det fördolda.

Genom en förkunnelse om ödmjukhet och underordnande tvingar de alla till underkastelse. Och de som inte går på bluffen avfärdas som högmodiga och stolta människor som måste ödmjuka sig, eller drivas ut ur församlingen, eftersom de vållar söndring.

För att behålla sin dominans över församlingsmedlemmarna och förgöra de som tjänar Herren, undervisar ulven gärna om ulven, i det han säger: *"Den som icke går in i fårahuset genom dörren, utan stiger in någon annan väg, han är en tjuv och en rövare. Men den som går in genom dörren, han är fårens herde. För honom öppnar dörrvaktaren, och fåren lyssna till hans röst, och han kallar sina får vid namn och för dem ut"*. (Joh.10:1-3) Han menar därmed att han själv är dörren, och att de som har givit honom uppdraget är dörrvaktaren. Församlingen är fårahuset som måste skyddas mot tjuvar och rövare, det vill säga, skyddas från de som inte underordnar sig ulven.

Bara de får tillträde till församlingsmedlemmarna som går in genom dörren, alltså genom pastorn, som i detta fall är en ulv, och han kräver även av gästande förkunnare att de enbart skall agera under hans auktoritet, och framföra det som han godkänner.

I andra fall då den kringresande förkunnaren är en ulv, får pastorn rollen som dörrvaktare, och ulven som dörr. De som inte böjer sig för de demoniska krafter som omger ulven, är en tjuv och rövare som måste utmanövreras.

Sedan gömmer man sig bakom församlingsföreståndarens Gudagivna uppdrag: *"... att förmana medelst den sunnda läran och vederlägga (elénchein: överbevisa/avslöja/vederlägga/blotta) dem som säga emot."* och säger: *"Ty många finnes, som icke vilja veta av någon myndighet (anypótaktoi: icke*

undergivna/uppstudsiga/trotsiga), *många som föra fåfängligt tal och bedraga människors sinnen; så göra i synnerhet de omskurna. På sådana bör man tysta munnen, ty de förvillra hela hus genom att för slem vinnings skull förkunna otillbörliga läror...*" (Tit.1:7-16)

Det är i detta fall givetvis Ulven som avgör vad som är den "sunda läran", och vad som är "otillbörliga läror". Det är även han som pekar ut de som är upproriska, som inte böjer sig, de "som icke vilja veta av någon myndighet".

Sedan befäster han sin tron och position som härskare, genom att citera Hebreerbrevets anonyma författare: *"Varen edra lärare hörsamma och böjen eder för dem (Peithesthe tois heguménois hymon kai hypeikete: Lyd dem som leder/styr/härskar/är ledare för er och rätta er efter dem/foga er efter dem); ty de vaka över edra själar, eftersom de skall göra räkenskap. Må de då kunna göra det med glädje och inte med suckan, ty detta vore eder icke nyttigt"*. (Hebr.13:17) Detta skriftställe är ett dödligt vapen i ulvens händer. Med detta kan han slakta alla som inte böjer sig för honom, vilket han även gör. En levande kristen har två alternativ: att stanna i ulvens församling och dö, eller att lämna församlingen för att kunna behålla troheten mot Kristus och bevara sig själv obefläckad av ulvens hor med onskans makter; "... ja, han driver dem ut ur församlingen."

Jesus Kristus är dörren. Jesus Kristus är även herden. Fårahuset är Guds församling, Kristi kropp. Kristus kan och får sända vem han vill till sin församling, han behöver inte ha någon människas tillåtelse för det. Han behöver inte äldstekårens godkännande för att sända någon till sin kropp. Herren har i alla tider sänt sina profeter med förmaningar och påbud och förväntat sig att folket skall rätta sig efter dem.

Om pastorer och äldste håller sig till Kristus, istället för att hålla sig till, centrala mänskliga ledargestalter, fäderneärvda människomeningar och villoandar, så känner de sin herdes röst, och känner igen de som Han sänder; de som verkar med ett himmelskt mandat här på jorden.

Ulvens kännetecken enligt skriften är alltså någon som:

- ... **gör alla sina gärningar för att bli sedda av människorna.**
- ... **förskapar sig, så att de liknar rättfärdighetens tjänare.**
- ... **på smygvägar skall införa fördärvliga partimeningar.**
- ... **tala vad förvänt är för att locka lärjungarna att följa sig.**
- ... **profeterar i Herrens namn.**
- ... **i sin girighet med bedrägliga ord bereder sig vinning av de troende.**
- ... **har sin lust i kräsligt leverne mitt på ljusa dagen.**
- ... **har hjärtan övade i girighet.**
- ... **genom Herrens namn även driver ut onda andar.**
- ... **föraktar andevärldens herrar.**
- ... **lockar till sig obefästa själar.**
- ... **förskapa sig till Kristi apostlar.**

- ... tala stora ord, som äro idel fåfänglighet.
- ... är källor utan vatten.
- ... vill trälbinda de troende.
- ... genom Herrens namn även gör många kraftgärningar.
- ... kräver underkastelse.
- ... vill avspärra de troende från andra troende, för att de med så mycket större iver skall hålla sig till dem.
- ... lova de troende frihet, fastän de själva är förgängelsens trälar.
- ... smädar andevärldens härlige.
- ... utsuger de troende.
- ... med sin mun talar stora ord, under det att de dock av egennyttan söka vara människor till behag.
- ... fångar de troende.
- ... med iver söker att vinna de troende för sig.
- ... förhäver sig över de troende.
- ... trälbinder de troende.
- ... slår de troende i ansiktet.
- ... inte går in i fårahuset, genom dörren (Jesus).

Alla dessa kännetecken behöver inte finnas där för att det skall vara en ulv. Det finns olika sorters ulvar med stor variation av framträdande egenskaper, beroende på deras bakgrund och hur långt de har hunnit i sin otrohet mot Herren.

IV

"Se, dagar skola komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus; icke ett sådant förbund, som det jag slöt med deras fäder på den dag, då jag tog dem vid handen till att föra dem ut ur Egyptens land - det förbund med mig, som de bröto, fastän jag var deras rätte herre, säger HERREN.

Nej, detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras bröst, och i deras hjärtan skall jag skriva den, och jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk.

Då skola de icke mer behöva undervisa varandra, icke den ene brodern den andre, och säga: 'Lär känna HERREN'; ty de skola alla känna mig, från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärning, och deras synd skall jag icke mer komma ihåg." (Jer.31:31-34)

När Samuel blev gammal kom de äldsta i Israel till honom och sa: *"Så sätt nu en konung över oss till att döma oss, såsom alla andra folk hava." (1 Sam.8:5)*

Denna begäran misshagade Samuel och misshagade Herren. Och Herren sa till Samuel: *"Lyssna till folkets ord och gör allt vad de begära av dig; ty det är icke dig de hava förkastat, nej, mig hava de förkastat, i det de icke vilja, att jag skall vara konung över dem." (1 Sam.8:7)* Man kan inte tjäna två herrar, man kan inte ha två kungar över sig.

När Samuel sedan talar till folket säger han: *"... Men när I sågen, att Nahas, Ammons barns konung, kom emot eder, saden I till mig: 'Nej, en konung måste regera över oss', fastän det är HERREN, eder Gud, som är eder konung..." v. 17 "... 'Nu är ju tiden för veteskörden; men jag vill ropa till HERREN, att han må låta det dundra och regna. Så skolen I märka och se, huru mycket ont I haven gjort i HERRENS ögon genom eder begäran att få en konung.' Och Samuel ropade till HERREN, och HERREN lät det dundra och regna på den dagen. Då betogs allt folket av stor fruktan för HERREN och Samuel. Och allt folket sade till Samuel: 'Bed för dina tjänare till HERREN, din Gud, att vi icke må dö, eftersom vi till alla våra andra synder ock hava lagt det onda, att vi hava begärt att få en konung.' " (1 Sam.12:12-19)*

Endast ett fåtal av de konungar som sedan regerade över Israel, vandrade på Herrens vägar. Även flertalet av de konungar som Gud utsåg, avföll ifrån honom och förledde Israels folk till avgudadyrkan och omoraliskt leverne. Plötsligt stod och föll hela Israel med de ledare som bestämde över dem.

Vi troende gör det så lätt för fienden att besegra oss. Vi vill precis som Israel, så gärna ha någon människa som bestämmer över oss, och Satan har många aspiranter därtill, som han villigt och glatt sänder in i den kristna församlingen. Vi tränas i att ledas utifrån av människor, istället för att ledas inifrån av den helige Ande. Därmed tror vi oss komma ifrån det personliga ansvarat för vårt liv. Det är bekvämt och passar oss ljumma kristna utmärkt. Vi som inte tar oss tid med att

själva söka Herrens ansikte, för ledning och tröst.

Det är oftast ett misstag, att hålla sig till andliga ledare, att välja ut någon eller några, som man följer. Paulus skriver till korinterna: "... *Jag vill icke, att I skolen stå emot varandra, uppblåsta var och en över sin lärare.*" (1 Kor.4:6) Han skriver till Timotius om människor som inte längre är intresserade av sanningen, utan som väljer ut åt sig de trosinriktningar och samfund som tilltalar deras köttsliga läggning: "*Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, alltefter som det kliar dem i öronen, ...*" (2 Tim.4:3) Att hålla sig till människor, istället för att hålla sig till den av den helige Ande uppenbarade Kristus, bromsar och hindrar den andliga tillväxten.

Paulus skriver: "*Härmed menar jag, att bland eder den ene säger: 'Jag håller mig till Paulus', den andre: 'Jag håller mig till Apollos', en annan: 'Jag håller mig till Cefas', åter en annan: 'Jag håller mig till Kristus'. – Är då Kristus delad? Icke blev väl Paulus korsfäst för eder? Och icke bleven I väl döpta i Paulus' namn?'*" (1 Kor.1:12-13)

Därefter går han än en gång tillrätta med dem när han skriver: "*Och jag kunde icke tala till eder, mina bröder, såsom till andliga människor, utan måste tala såsom till människor av köttslig natur, såsom till dem som ännu äro barn i Kristus. Mjolk gav jag eder att dricka; fast föda gav jag eder icke, ty det fördrogen I då ännu icke. Ja, icke ens nu fördragen I det, eftersom I ännu haven ett köttsligt sinne. Ty om avund och kiv finnes bland eder, haven I icke då ett köttsligt sinne, och vandren I icke då på vanligt människosätt? När den ene säger: 'Jag håller mig till Paulus' och den andre: 'Jag håller mig till Apollos', ären I icke då lika hopen av människor? Vad är då Apollos? Vad är då Paulus? Allenast tjänare, genom vilka I haven kommit till tro; och de äro det i mån av vad Herren har beskärt åt var och en av dem. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Alltså kommer det icke an på den som planterar, ej heller på den som vattnar, utan på Gud, som giver växten. Den som planterar och den som vattnar - den ene är såsom den andre, dock så, att var och en skall få sin särskilda lön efter sitt särskilda arbete. Ty vi äro Guds medarbetare; I ären ett Guds åkerfält, en Guds byggnad.*" (1 Kor.3:1-9)

Det är rotation på tjänstegåvorna i Guds församling, ingen av dem är förmer än den andre, alla behövs som tillfälliga medarbetare åt den helige Ande, för att Kristi kropp skall bli skickliggjord.

Jesus säger till folket och till sina lärjungar: "*Men I skolen icke låta kalla eder 'rabbi', ty En är eder Mästare, och I ären alla bröder. Ej heller skolen I kalla någon på jorden eder 'fader', ty en är eder Fader, han som är i himmelen. Ej heller skolen I låta kalla eder 'läromästare', ty en är eder läromästare, Kristus. Den som är störst bland eder, han vare de andras tjänare, Men den som upphöjer sig, han skall bliva förödmjukad, och den som ödmjukar sig, han skall bliva upphöjd.*" (Matt.23:8-12)

Jesus säger: "*Älsken I mig, så hållen I mina bud, och jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder: sanningens Ande, som världen icke kan taga emot, ty hon ser honom icke och*

känner honom icke. Men I kännen honom, ty han bor hos eder och skall vara i eder. Jag skall icke lämna eder faderlösa; jag skall komma till eder." (Joh.14:15-18)

"Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder." (Joh.14:26)

"Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder, vad komma skall." (Joh.16:13)

Johannes skriver: *"I åter haven mottagit smörjelse från den Helige, och I haven alla kunskap..." (kaí oídate pánta: och ni vet alla ting) (1 Joh.2:20)*

Sedan skriver han med tanke på de som försökte förvillia dem: *"... Men vad eder angår, så förbliver i eder den smörjelse I haven undfått från honom, och det behövs icke, att någon undervisar eder; ty vad hans smörjelse lär eder om allting, det är sant och är inte lögn. Förbliven alltså i honom, såsom den har lärt eder." (1 Joh.2:27)*

Paulus skriver: *"Ransaken eder själva, huruvida I ären i tron, ja, pröven eder själva. Eller kännen I icke med eder själva, att Jesus Kristus är i eder? Varom icke, så hållen I ej provet." (2 Kor.13:5)*

Detta är Guds ordning. Det är för, och inte emot, detta, som Herrens tjänare skall arbeta, som tillfälliga medarbetare åt den helige Ande. Varje projekt, som är fött av Guds ande, har någon av Gud därför utsedd ledare. Dessa leder detta specifika arbete, så länge det pågår och Herren vill. Men de enskilda troende, leds och undervisas av Guds ande, som bor i dem.

Ulven, de falska och fallna ledarna, vill binda människor till sig. Oandliga människor, de av köttslig natur, de som fortfarande är barn i Kristus, vill "hålla sig till" någon stark ledare, vill att någon skall bestämma över dem. Detta har gjort de mycket lätt för Satan att ta kontrollen över församlingarna, genom alla dessa människor, som så gärna vill bestämma över andra människor.

Många pastorer och förkunnare är inte ens medvetna om hur använda av Satan de är. De tror att deras uppgift är att styra Guds församling, så varje gång som den helige Ande försöker att leda ut församlingen i frihet, tar de över, för att inte förlora kontrollen. På detta sätt motarbetar de ständigt den helige Ande, och förslavar de heliga, under de makter som de själva är intagna av.

I Guds församling leds "lemmarna" inifrån av den helige Ande. I den fallna församlingen leds "medlemmarna" utifrån av människor som utger sig för att vara andliga ledare. Den helige Ande är vår andliga ledare. När människor försöker att ta hans plats, gör de därmed sig själv till gud, och gör sig därmed skyldiga till samma förräderi mot Herren som Lucifer en gång gjorde.

I Guds församling har ingen större rätt till den helige Ande än någon annan. Ingen som väljer att leva ett helgat liv inför Herren, behöver vara utan Guds direkta ledning i sitt liv. Men de som väljer att lyssna mer på människor än på Herren, kommer aldrig att lära känna Herrens röst.

Man måste lyda Gud mer än människor, detta gäller alltid utan undantag. I skriften finner vi exempel på människor som mister livet på grund av att de följde

uppmaningar från Guds profeter, istället för de direktiv som Herren hade gett till dem.

Ingen har större bestämmanderätt än Kristus, i Kristi kropp. Du får aldrig böja dig under någon i församlingen som vill bestämma över dig. Att någon, på Jesus Kristus troende, vill bestämma över andra, på Jesus Kristus troende, är ett säkert tecken på att något är allvarligt fel i hans vandring med Herren.

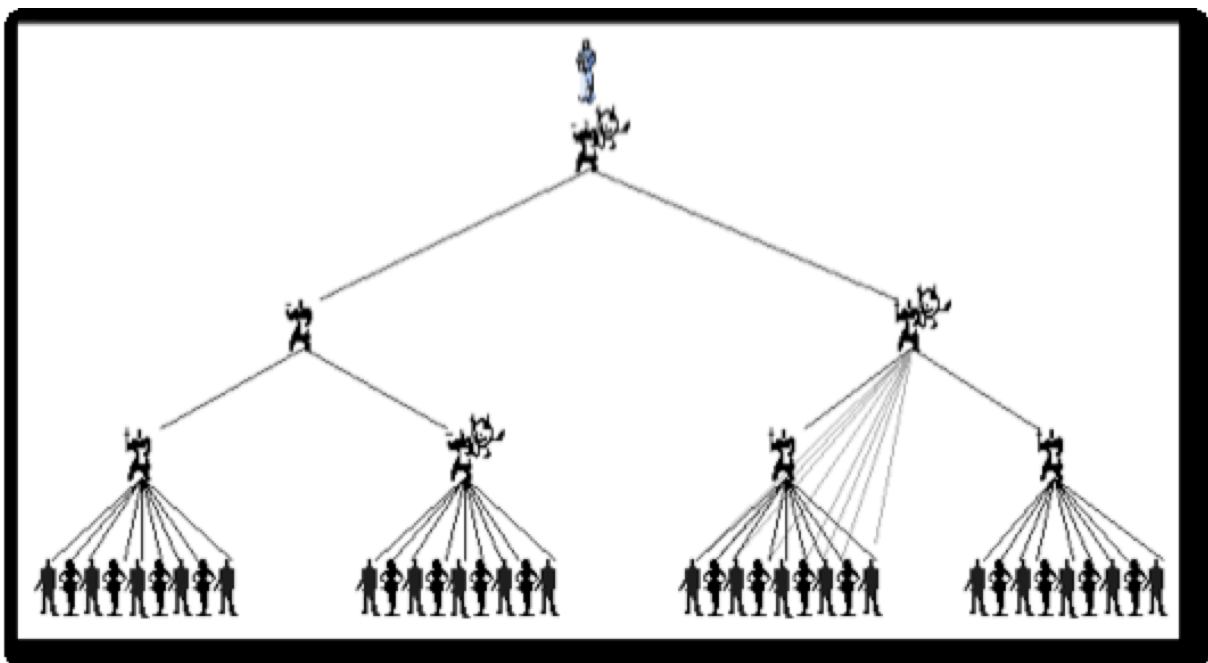
En Herrens tjänare vill att Herren skall bestämma över, och leda, sina får. Hans högsta önskan är att varje enskild liten lem i Kristi kropp skall växa sig stark och bli självgående tillsammans med Herren. Han vill sätta dem i förbindelse med Herren, för där har de allt de behöver. En hjälpare som är tillgänglig tjugofyra timmar om dygnet var de än befinner sig. Någon som alltid har de perfekta lösningarna och de rätta råden. Någon som förenar de troende istället för att förskingra och stycka upp dem i små förvridna människostyrda föreningar, som ofta tjänar sig själva mer än vad de tjänar Herren.

Paulus skriver till Galaterna: *"Förut, innan I ännu kändes Gud, vore I trälarna under gudar, som till sitt väsende icke voro gudar. Men nu, sedan I haven lärt känna Gud och, vad mer är, haven blivit kända av Gud, huru kunnen I nu vända tillbaka till de svaga och arma "makter", under vilka I åter på nytt viljen bliva trälarna?"* (Gal.4:8-9)

Johannes skriver: *"Mina älskade, tron icke var och en ande, utan pröven andarna, huruvida de äro av Gud; ty många falska profeter hava gått ut i världen."* (1 Joh.4:1)

Paulus skriver till Timotius: *"Men Anden säger uttryckligen, att i kommande tider somliga skola avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror."* (1 Tim.4:1)

Låt mig få illustrera:

En tjänstegåva med dubbla lojaliteter, glider mycket lätt in under demoniska inflytande. Jesus säger: *"Ingen kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon."* (Matt.6:24)

Oavsett vad som är orsaken till att de har kommit på drift, så är följden av det detsamma. De börjar att göra avkall på sanningen, de förkunnar inte längre hela sanningen, de utelämnar obekväma delar.

"Så skall ske genom lögnpredikanter skrymteri, människors, som i sina egna samveten äro brännmärkta såsom brottslingar" (1 Tim.4:2) . Det dåliga samvetet dövar de genom att offra alltmer för tjänandets skull.

Samuel säger till Saul, som var Herrens smorde: *"Menar du, att Herren har samma behag till brännoffer och slaktoffer som därtill att man hör HERRENS röst? Nej, lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av vädurar. Ty gensträvighet är trolldomssynd, och motspänstighet är avguderi och husgudsdyrkan."* (1 Sam.15:22-23)

När de nu gör avkall på sanningen och Guds befallningar. När de inte längre hörsammar Herren - vi vet att fursten över luftens härsmakt är verksam i de ohörsamma - glider de precis som Saul in under demoniska inflytande, eftersom det de genom sin gensträvighet ägnar sig åt, är trolldom.

När församlingen står under ulvens kontroll, skapas andliga band mellan den som utövar kontrollen och de som går in under den. Detta är en sorts "Mind Control" där utövaren med sin vilja, tillsammans med onda andar, tvingar sig på offrets vilja och förslavar den under sin egen. En sorts hypnos, som är ett själsligt och andligt intrång i de som är föremål för den. På detta sätt kan man styra en hel församling med hjälp av religiös kontroll och vit magi.

Detta kan man även göra på avstånd. En kringresande förkunnare kan till exempel, utan någon fysisk kontakt, få församlingar som han har gästtat, att känna sig tvingade till att kalla honom, när han så vill. Man känner ett obehag när man går emot eller trotsar den påtvingade viljan, och en lättnad och ett välbehag när man följer den.

Hos många förkunnare och pastorer har det redan under deras utbildningstid skapats små portar och landningsbaner i själen för dessa makter. Detta gör att de glider in och ut från inflytandet av olika andar. De kan ena dagen Smorda av den Helige Ande förkunna det sanna evangeliet, och en annan under inflytandet av en oren ande ett förvanskat.

Detta är andar som ersätter den helige Ande och binder de som går in under dem till centrala ledargestalter eller falska läror.

Dessa andar kan leda en hel församling ungefär som den helige Ande skulle ha gjort, och skapa en enhet som av många kristna uppfattas som äkta. De skapar ofta även felaktiga lojalitetsband mellan de troende.

De troende som i sitt inre förnimmer den Helige Andes ledning, kommer på kollisionkurs med den ande som styr församlingen. Att ifrågasätta ledningen är ofta förbjudet och med tiden så sätter de ofta större tilltro till "dessa så övermåttan höga

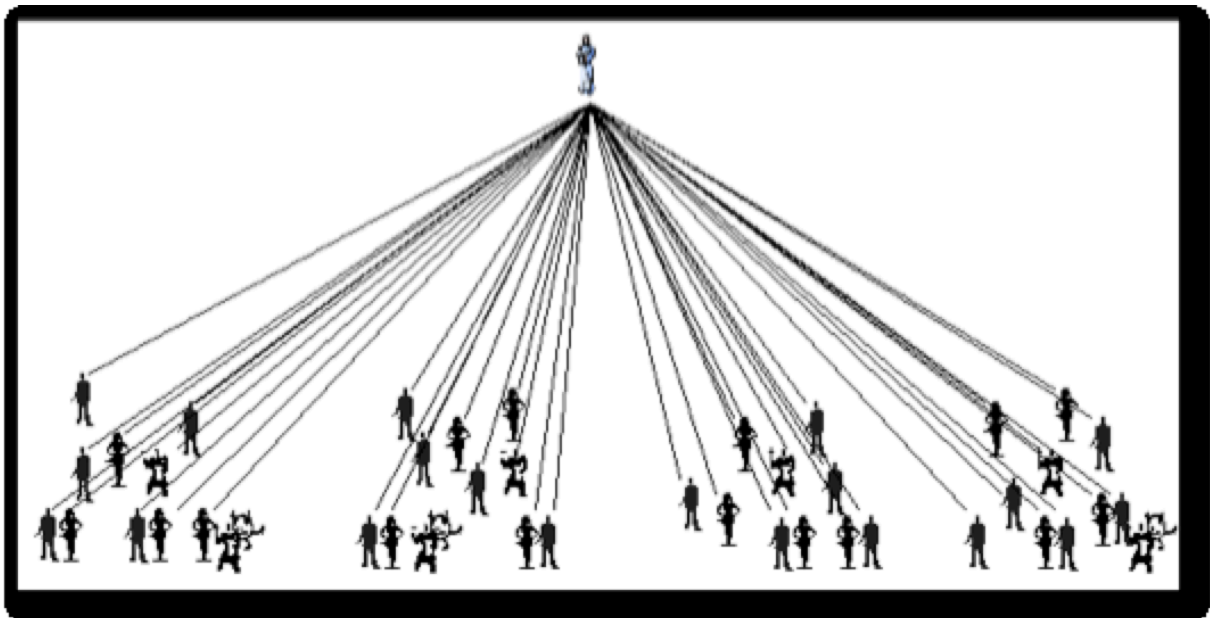
apostlar" än till den Helige Andes vittnesbörd i det inre. De skärs av från gemenskapen med Gud och tvingas att leva sitt kristna liv, genom de andliga ledare, som de numera tror att Gud har satt över dem. Satans kupp har lyckats.

I det nya förbundet skall ingen pånyttfödd människa leva sitt kristna liv genom eller under någon annan än Jesus Kristus. I honom och genom honom har vi gemenskap med varandra. Viss verksamhet kan ledas av någon som Gud därtill har förordnat, men dessa ledare får inte överskrida sina befogenheter.

Paulus skriver till korinterna: *"Detta säger jag icke, som om vi vore herrar över eder tro; fastmer äro vi edra medarbetare till att bereda eder glädje, ty i tron stå I fasta."* (2 Kor. 1:24)

När vi i församlingarna inte sätter en människa till kung över oss, utan vi sätter Jesus Kristus till kung över oss, blir det mycket svårare, ja, nästan omöjligt för ulvar och fallna änglar att komma in och ta kontrollen. Då blir alla sammanlänkade med Kristus, och lär sig att höra hans röst. Det inre vittnesbördet stämmer överens med det som händer under sammankomsterna. Alla kan delta, för alla är genom den helige Ande sammanlänkade med, och styrda av, huvudet Kristus. Kristi kropp är inte längre en rörelsehindrad eller förlamad kropp. Den börjar att växa till i kraft och vishet och kärlek.

Låt mig än en gång få illustrera:

"Ty genom honom hava vi, de ena såväl som de andra, i en och samme Ande tillträde till Fadern. Alltså ären I nu icke mer främlingar och gäster, utan I haven medborgarskap med de heliga och ären Guds husfolk, uppbyggda på apostlarnas och profeternas grundval, där hörnstenen är Kristus Jesus själv, i vilken allt det som uppbygges bliver sammanslutet och så växer upp till ett heligt tempel i Herren. I honom bliven också I med de andra uppbyggda till en Guds boning i Anden."

(Ef.2:18-22)

"Så skulle vi inte mer vara barn, icke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran, vid människors bedrägliga spel, när de illfundigt söka främja villfarelsens listiga anslag. Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus. Ty från honom hämtar hela kroppen sin tillväxt, till att bliva uppbyggd i kärlek, i det att den sammanslutes och får sammanhållning genom det bistånd var led giver, med kraft, som är avmätt efter var särskild dels uppgift." (Ef.4:14-16)

Observera att Paulus inte skriver: Ty genom Pastorn hava vi, de ena såväl som de andra, i en och samma Ande tillträde till Fadern... ... där hörnstenen är Pastorn själv, i vilken allt det som uppbygges bliver sammanslutet... ... I Pastorn bliven också I med de andra uppbyggda... ... växa upp till honom som är huvudet Pastorn. Ty från Pastorn hämtar hela kroppen sin tillväxt... ... Och ändå är det så som vilseledda förkunnare presenterar församlingen, centrerad kring Pastorn istället för Kristus, från predikstolarna i våra av samfunden uppstyckade församlingar.

V

"Det är ett visst ord, att om någons håg står till en församlingsföreståndares ämbete, så är de en god verksamhet han åstundar.

En församlingsföreståndare bör därför vara oförvitlig; han bör vara en enda kvinnas man, nykter och tuktig, hövisk i sitt skick, gästvänlig, väl skickad att undervisa, icke begiven på vin, icke våldsam, utan foglig, icke stridslysten, fri ifrån penningbegär. Han bör väl förestå sitt eget hus och hålla sina barn i lydnad, med all värdighet; ty huru skulle den som icke vet att förestå sitt eget hus kunna sköta (epimelestati: sköta/bry sig om/ta sig an) Guds församling.

Han bör icke vara nyomvänd, för att han icke skall förblindas av högmod (tyfotheis: blåsa upp sig/vara stolt/arrogant/förblindad av högmod) och så hemfalla under djävulens dom. Han bör ock hava gott vittnesbörd om sig av dem som stå utanför, så att han icke utsättes för smälek och faller i djävulens snara." (1 Tim.3:1-7)

Petrus, som av Jesus hade fått det speciella uppdraget: "... Föd mina lamm", "...Var en herde för mina får.", "...Föd mina får" (Joh.21:15-17) skriver till de äldste: "Varen herdar för Guds hjord, som I haven i eder vård (episkopúntes: se på/iakta/ha uppsikt över. Samma ord används i Hebr.12:15); varen det icke av tvång, utan av fri vilja, icke för slem vinnings skull (aischrokerdos: av skamlig vinningslystnad/vinst uppnådd med hjälp av ofina och smutsiga verksamhetsmetoder), utan med villigt hjärta. Uppräden icke såsom herrar (katakuriévontes: att vara herre över/övermanna) över edra församlingar, utan bliven föredömen för hjorden. Då skolen I, när Överherden uppenbaras, undfå härlighetens oförvissneliga segerkrans." (1 Petr.5:2-4)

Pastor, är det latinska ordet för herde. De äldste är herdar, alltså pastorer, och de skall vårda hjorden. De skall finnas där när vilddjuren anfaller eller något annat går på tok. Vuxna får äter själv. Lammen diar sina mammor, de diar inte herdarna.

Jesus säger: "Jag är den gode herden. En god herde ger sitt liv för fåren." (Joh.10:11)

Paulus säger till efesiernas äldste: "Så ha nu akt på eder själva och på hela den hjord, i vilken den helige Ande har satt eder till föreståndare (episkópus: uppsyningsman/vårdare), till att vara herdar för Guds församling (ten ekklesían: de utkallade/politisk folkförsamling), som han har vunnit med sitt eget blod." (Apg.20:28)

Paulus skriver sedan till efesierna: "Och han gav oss somliga till apostlar, somliga till profeter, somliga till evangelister, somliga till herdar och lärare. Ty han ville göra de heliga skickliga till att utföra sitt tjänarevärv, att uppbygga Kristi kropp, till dess att vi allesammans komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till manlig mognad, och så bliva fullvuxna, intill Kristi fullhet." (Ef.4:11-13)

Tjänstegåvorna skall där det behövs vara tillfälliga hjälpare och medarbetare åt den Helige Ande. De får inte ta över hans uppgift. Himmels och jordens skapare ger oss den stora förmånen, att vara hans medarbetare, denna stora förmån får vi inte missbruka.

Paulus instruerar Efesierna: *"Underordnen eder varandra i Kristi fruktan. I hustrur, underordnen eder edra män, såsom I underordnen eder Herren; ty en man är sin hustrus huvud, såsom Kristus är församlingens huvud, han som ock är denna sin kropps Frälsare. Ja, såsom församlingen underordnar sig Kristus så skola ock hustrurna i allt underordna sig sina män."* (Ef.5:21-24) Han skriver inte, som villolärare predikar: Underordnen eder Pastorn i Kristi fruktan. I hustrur, underordnen eder edra män, såsom I underordnen eder Pastorn; ty en man är sin hustrus huvud, såsom Pastorn är församlingens huvud... ... Ja, såsom församlingen underordnar sig Pastorn så skola ock hustrurna i allt underordna sig sina män. Om man tar sig tid till att studera Guds skrivna ord och begrunda vad där verkligen står skrivet, och vad där inte står skrivet, så råder det inga tvivel om hur Gud vill ha det i sin församling. Hur det ser ut i den av Satan ockuperade församlingen vet vi. Den är ljummen, andligt blind och utan kraft, Guds kraft.

Paulus skriver till de heliga i Kolosse: *"Ja, han är till före allt annat, och alltsammans äger bestånd i honom. Och han är huvudet för kroppen, det är församlingen, han som är begynnelsen, den förstfödde ifrån det döda. så skulle han i allt vara den främste."* (Kol.1:17-18)

"Nu glädjer jag mig mitt i mina lidande för eder; och vad som fattas i det mått av Kristusbedrövelser, som jag i mitt kött måste utstå, det uppfyller jag nu för hans kropp, som är församlingen. Ty dennas tjänare har jag blivit i enlighet med det uppdrag av Gud, som har blivit mig givet, att jag nämligen överallt skall för eder förkunna Guds ord..." (Kol.1:24-25) En tjänare bestämmer aldrig över den som han tjänar... En kropp med flera huvuden brukar vi kalla för missbildad...

Herdens kännetäcken enligt skriften är alltså någon som:

- ... ger sitt liv för fåren.
- ... är ett föredöme för hjorden.
- ... icke uppträder såsom herre över församlingen.
- ... är en enda kvinnas man.
- ... är nykter och tuktig.
- ... är oförvitlig och hövisk i sitt skick.
- ... är gästvänlig.
- ... är väl skickad att undervisa.
- ... icke är begiven på vin.
- ... icke är våldsam.
- ... är foglig.
- ... icke är stridslysten.
- ... är fri ifrån penningbegär.
- ... väl bör förestå sitt eget hus och håller sina barn i lydnad.

VI

"Låt ingen bedraga eder med tomma ord; ty för sådana synder kommer Guds vrede över de ohörsamma. Haven alltså ingen del i sådant. I voren ju förut i mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandren då såsom ljusets barn.

Ty ljusets frukt består i allt vad godhet och rättfärdighet och sanning är. Ja vandren så, i det att I pröven, vad som är välbehagligt för Herren. Och haven ingen delaktighet i mörkrets gärningar, som icke giva någon frukt, utan avslöjen dem fastmer. Vad av sådana människor i hemlighet förövas, därom är det skamligt till och med att tala; men alltsammans bliver uppenbarat, när det avslöjas genom ljuset.

Ty varhelst något bliver uppenbart, där är ljus. Därför heter det: 'Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa fram för dig.'
(Ef.5:6-14)

Gud skapade inte djävulen ond. Han skapade inte honom för att han behövde en ond motpol till sin godhet. Gud skapade honom, "... ypperst bland härliga skapelser, full med vishet och fullkomlig i skönhet." Han tjänade Gud, i Guds egen lustgård och lyckosam var han på alla sina vägar, från den dag som han skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos honom. Men Satan förvandlade sig själv till någonting ont. I en process som tog tusentals år, blev han Guds fiende. Och slutligen blev han utdriven ur himmelen. Med sig i fallet tog han "tredjedelen av himmelens stjärnor". Det var hans högmod, och hans orättfärdiga köpenskap, och att han försökte att ta sig en position som inte Gud hade gett honom, som blev hans fall...

Men Gud skapar människan till sin avbild, och sätter henne till att råda över allt det underbara som han hade gjort. Men den store draken, den gamle ormen, han som kallas Djävul och Satan och som förvillar hela världen, tränger sig in i skapelsen och lyckas på ett och ett halvt tusen år, att få mänskligheten så ond, att Gud bestämmer sig för att i en översvämning dränka allesammans, utom Noa och hans familj.

Men Gud sluter ett förbund med Abraham, och från honom utgår ett folk som är Guds egendomsfolk. Men Satan lyckas gång på gång att nästla sig in, och vända Guds eget folk, mot honom. Slutligen lyckas han med att få en av Jesu tolv lärjungar till att förråda sin mästare, och Guds eget folk till att begära sin Guds Son korsfäst.

Nu är måttet rågat, och Satan kastas ut från himmelen samtidigt som "Församlingens tidsålder" inträder på jorden. Församlingen, ett helt folk, som var de än går fram, utövar samma makt och myndighet, som Guds Son gjorde, medan han befann sig på jorden. Paulus skriver att hade de vetat om denna hemlighet, så hade de inte korsfäst härlighetens Herre.

För Satan inträder nu "Ulvens tidsålder". Han måste till varje pris stoppa Guds församling. Förföljelse utifrån visar sig bara göra församlingen större och

starkare. Så han nästlar sig in i den, tar över ledningen, och skär av den från sin kraftkälla.

Eftersom "maktbegär" är kärnan i Satans uppror, så är "maktmänniskan" hans bästa bundsförvant. Tillsammans med dem, har han under hela församlingens historia, byggt maktpyramider, där han alltid själv har suttit på toppen, och styrt den etablerade församlingen. I dessa pyramider kan man klättra nästan hur långt som helst, så länge som man inte trotsar kyrkans, samfundets eller rörelsens skydds demon. I dessa maktstrukturer ger man varandra positioner efter sitt eget tycke. Detta andliga ledarskap har varit och är det största hindret för väckelse. Det blir som en sorts religiös maffia, med nästan oinskränkta rättigheter. Gud har i varje väckelse tvingats ta någon, utanför de av Satan kontrollerade kyrkorna och samfunden, till att bära väckelsen. Väckelsens barn har sedan tagit upp samma gamla maktstrukturer, och slaveriet har fortsatt, under ett nytt namn. Församlingen har i många fall förvandlats till små kungariker där testosteronstinna ledare lägger ner en stor del av sin tid på att svansa rundor och kissa in sitt revir.

Det är hög tid att vi lever i det nya förbundet, fullt ut. Vi kan inte ha en församling som bygger på gamla förbundets principer, där endast prästen och profeten hade tillträde till Gud. I nya förbundet har alla, utan undantag, tillträde till Fadern. Inte genom pastorn och de andra tjänstegåvorna, utan genom Kristus. Den helige Ande är vår lärare, han skall uppenbara Kristus för oss.

Jesus säger till Petrus: *"Salig är du, Simon, Johans son; ty kött och blod har icke uppenbarat detta för dig, utan min fader, som är i himmelen."* (Matt.16:17)

Paulus skriver till korinterna: *"'Kunskapen' uppblåser, men kärleken uppbygger."* (1 Kor.8:1) Han skriver om det nya förbundet som inte är bokstav utan ande: *"... ty bokstaven dödar, men Anden gör levande."* (2 Kor.3:6) När Guds skrivna ord används som ett maktmedel av de som utger sig för att vara andliga ledare, blir det ord till död istället för till liv. Kunskapen om Guds vilja kan bara förmedlas på rätt sätt genom Kristi kärlek. Visst kan vi, och skall vi, berätta för varandra vad vi vet, eller tror oss veta, men det är bara den helige Ande som kan uppenbara det för oss. Som kan levandegöra Kristus för oss.

Johannes skriver att vi skall pröva andarna. Detta skriver han för att, dessa på församlingen specialiserade andar, kan så förskapa sig till ljusets änglar, att man varken kan se eller känna någon skillnad, på dem och Guds Ande. Om inte Gud genom sin ande uppenbarar att det är en oren ande, är enda möjligheten att få reda på det, att befalla den att bekänna färg. Det är möjligt och faktiskt väldigt vanligt, att människor som bekänner Jesus Kristus som sin herre, hämtar information från en ande som inte gör det.

Dessa förkunnare som missbrukar sin ställning, är tillsammans med de andar de tjänar, så starka, att det ofta behövs apostlar och profeter, för att bryta deras dominans. De är mästare på att smutskasta sina meningsmotståndare, mot vilka de brukar ha en arrogant och överlägsen attityd. De skyr inga medel i kampen mot dem som kan avslöja deras förräderi mot Herren. De gör som sin herre. De förvrider Guds ord. De ifrågasätter vad Gud har sagt, ja, skriver om det som han har sagt. De

anklagar och ljuger. De vill ha makt.

Det är ett stort misstag att underskatta dessa makter. Satan har satt sina förnämsta och starkaste änglar, till att bekämpa Kristi kropp. Det är detsamma som självmord att utan Herrens befallning, träda upp emot och utmana dessa makter. Listan kunde göras lång av människor, som har blivit så mentalt och fysiskt nedbrutna av dessa makter, att de har välkomnat döden.

Hur bekämpar man då dessa inflytande? Jo, med sanningen. Genom att avslöja det, och lyfta fram det i ljuset, för onskans andemakter råder bara här i mörkret. Jesus säger: *"Om I förbliven i mitt ord, så ären I i sanning mina lärjungar; och I skolen då förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria."* (Joh.8:31-32)

Låt mig få avsluta med att än en gång citera Paulus: ***"Så har jag då blivit eder ovän därigenom att jag säger eder sanningen! Man söker med iver att vinna eder för sig, men icke med en god iver; nej, de vill avspärra eder från andra, för att I med så mycket större iver skolen hålla eder till dem."*** (Gal.4:16-17)

F O Andersson 2003

Samtliga bibelcitater är hämtade ifrån: Bibeln 1917-års översättning. Esselte Herzogs, Nacka, 1977.

Den grekiska grundtexten är hämtad ifrån: Studie Bibeln. Normans Förlag, Stockholm, 1978.